

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.467/2008/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Salló Krisztina Ügyvédi Iroda (1055 Budapest, Honvéd u. 38. IV/7. szám, ügyintéző: Dr. Salló Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe) felperesnek-, az ÁBRÓK & HOROGH Ügyvédi Iroda (4220 Hajdúböszörmény, Bethlen u. 26. szám, ügyintéző: Dr. Ábrók László ügyvéd) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen 72 361,56 EUR vételár megfizetése iránt indult perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. április 26. napján kelt, 5. G. 40. 127/2007/31. számú ítélete ellen a felperes részéről 33. sorszám alatt, az alperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2009. június 09. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, és akként változtatja meg, hogy az alperest terhelő tőkeösszeg után fizetendő késedelmi kamat mértékét a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegében állapítja meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy leletezés terhével fizessen meg az Államnak 900 000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 404 000 (Négyszáznégyszer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, akinek rövidített cégneve ... és a ... cégek önálló gazdasági társaságok, akik egymással gazdasági kapcsolatban állnak.

Az alperes már 2003. februárjában vásárolt egészségügyi betéteket a felperestől, amelyek minőségi hibásak voltak, ezért a felperes az alperes reklamációja alapján kicserélte azokat megfelelő minőségűekre.

A felperes 2003. február 11-én megküldött levelében figyelmeztette az alperest, hogy az ő cégneve ... , és hogy az alperes ennek megfelelően állítsa ki a banki nyomtatványokat.

Az alperes 2003. október 27-én a ... céggel is adásvételi szerződést kötött egy eldobható női szárnyas betétet, illetve különböző tisztasági betéteket gyártó gépsorra. A szerződésben a felek alávetették magukat a Párizsi Nemzetközi Döntőbírószági Kamara (Franciaország) kizárólagos eljárásának.

A felperes 2003. október 29-én különféle egészségügyi és tisztasági betétek értékesítésére adott árajánlatot az alperesnek, amelyet az alperes október 30-án visszaigazolt, elfogadott. A megállapodás szerint a felperes ex works paritással, azaz a felperes telephelyén való teljesítéssel adja át az árut, amelynek az elszállításáról az alperes gondoskodott. A fizetési határidőt a számla kiállításától számított 90. napban határozták meg. A felperes az összesen 5932000 db tisztasági betétet, 1134000 db normál méretű (lila zárófoliás) és 218400 db extra méretű (kék zárófoliás) egészségügyi betétet ömlesztett áruként, kartondobozba csomagolva adta át az alperesnek.

Az alperes alkalmazottja 2003. december 2. napján a felperes részére e-mailen elküldött levélben kifogásolta az átadott egészségügyi betétek minőségét, azok folyadékfelvevő képességét. A felperes a válaszlevelében kérte, hogy az alperes a saját költségén szállítsa vissza kicserélés végett a terméket, és kérte az esetleg elkészült vizsgálati eredményeket is. A felperes 2003. december 15-én értesítette az alperest, hogy mivel az egészségügyi betétek nem kerültek visszaszállításra, így azokat elfogadottnak tekinti.

Az alperes megbízásából a ... Kft. megvizsgálta a tisztasági betéteket, és a 2004. március 22-ei vizsgálati eredmény szerint azokban baktériumok és gombás fertőzés volt található. Az alperes a raktárában őrizte az árut, majd a per folyamatban léte alatt előzetes értesítés nélkül 2005. április 11-én leselejtezte azokat, és 2005. június 13-án kiszállította a ...-i Kommunális Hulladéktároló telephelyre.

Az alperes a KERMI-vel is bevizsgáltatta az egészségügyi betéteket. A 2005. április 20-ai vizsgálati jelentés szerint az extra méretű, ultra vékony szárnyas betét vízfelvevő képessége 25,9 milliliter. Az alperes a tisztasági betétek mikrobiológiai fertőzöttségével kapcsolatos minőségi kifogását 2006. június 1. napján közölte a felperessel és a bírósággal, a teljesítéstől számított két éves határidőn túl.

Az alapeljárásban Dr. O.I. igazságügyi szakértő által az alperes telephelyén 2005. december 21-én tartott helyszíni szemlén az alperes csupán 3-3 db különböző méretű egészségügyi betétet tudott átadni a perbeli szállítmányból a szakértőnek, és mivel nem állt a szakértő rendelkezésére megfelelő mennyiségű minta, ezért a vizsgálatot nem tudta lefolytatni.

Dr. O.I. szakértő 2006. április 21-én bejelentette a bírósághoz, hogy az alperes tájékoztatása szerint egy teljes karton bontatlan egészségügyi betétet találtak.

A felperes az alperesnek értékesített egészségügyi betéteket gyártó gépsort a ... Hygienia S.A. cég részére értékesítette, aki a felperes által korábban gyártott egészségügyi betétekkel az összetéveszthetőségig azonos külső megjelenésű és anyag összetételű betéteket gyárt.

Az alperesnél 2008. január 9-én K.Cs.igazságügyi szakértő helyszíni szemlét tartott, amelyen az alperes egy, a felperes által nem tőle származónak azonosított dobozban 470

db normál lila zárófóliás és 200 db extra kék zárófóliás egészségügyi betétet bocsátott a rendelkezésére.

A felperes a bíróságra 2004. szeptember 10-én benyújtott keresetében 72 360,56 Euró vételár, valamint 24 982,50 EUR után 2004. február 9. napjától, 47 378,06 EUR után 2004. február 16. napjától a megfizetés napjáig járó, a Magyar Nemzeti Bank által közölt mindenkori nemzetközi pénzüpiaci kamat, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ügyvédi munkadíját az alapeljárásban a megbízóval kikötött 4000 EUR-ban, a megismételt eljárásban pedig a vonatkozó igazságügy miniszteri rendelet alapján kérte megállapítani azzal, hogy a jogi képviselőnek 10 000 Ft útiköltsége merült a tárgyaláson való megjelenéssel.

Keresete jogalapjaként előadta, hogy 2003. őszén az alperessel megkötött adásvételi szerződés alapján az árut átadta, de az alperes a vételárat nem fizette meg.

Az alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte. Elismerte, hogy a perbeli szállítmány 72 360,56 EUR vételárát nem fizette meg, de arra hivatkozott, hogy hibás teljesítés történt, amely miatt az elsőfokú eljárásban 2005. június 22-én előterjesztett nyilatkozata szerint 4 910 832 Ft vételárcsökkentést kíván elszámolni. Ezt a nyilatkozatát 2005. október 12-én úgy módosította az alperes, hogy a termékek 70 %-ban voltak hibásak, ezért a jogos vételárat 4 910 832 Ft-ban fogadja el, majd 2006. június 1. napján már a teljes szállítmány alkalmatlanságára, a tisztasági betétek mikrobiológiai fertőzöttségére, és az egészségügyi betétek nem megfelelő nedvszívó képességére hivatkozott.

A felperes vitatta a hibás teljesítés tényét.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 72 360,56 EUR vételárat, és 24 982,50 EUR után 2004. február 9. napjától, 47 378,06 EUR után 2004. február 16. napjától a megfizetés napjáig járó évi 2 %, illetve a Magyar Nemzeti Bank által közölt mindenkori nemzetközi pénzüpiaci kamatát, valamint 928 800 Ft és 4000 EUR perköltséget.

Az ítélet ellen az alperes által benyújtott fellebbezés alapján a Debreceni Ítéltábla a Gf. III. 30.009/2007/5. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította.

Az ítéltábla határozatának indokolása szerint az alperes alkalmazottja által 2003. december 2. napján a felperesnek e-mailben elküldött, az átadott egészségügyi betétek folyadékfelvívó képességét kifogásoló levél a Bécsi Vételi Egyezmény 27. cikke szerinti közlésnek minősül, amely következtében az alperes nem vesztette el a továbbiakban bekövetkezett késedelme ellenére sem azt a jogát, hogy hivatkozzék az egészségügyi betétek minőségi hibájára.

Mivel az alperesnek az egészségügyi betétek, illetve a tisztasági betétek minőségi hibáin alapuló, beszámítani kért igénye összességében nem elkülönítve lett meghatározva, ezért annak ellenére, hogy az alperes a tisztasági betétek minőségi hibájának határidőben történt közlését nem tudta bizonyítani, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252.

§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásra előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy amennyiben az alperes megelőlegezi a várható bizonyítási költségeket, rendelje el az alperes által kért, és az elsőfokú eljárásban az igazságügyi szakértő 2006. április 20. napján kelt beadványában javasolt újabb szakértői bizonyítást az egészségügyi betétek vonatkozásában, majd ennek eredményének ismeretében döntsön az alperes által az áru minőségi hibája miatt beszámítani kért összeg nagyságáról és a felperes kereseti kérelméről.

A megismételt eljárásban az alperes továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a tisztasági betétek mikrobiológiai szennyezettsége miatt előterjesztett kifogása nem késett el, mivel az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseire vonatkozó New Yorki Egyezmény a kifogás előterjesztésére 4 éves határidőt biztosít.

A bíróság felhívására a peres felek a magyar jog szabályainak az alkalmazását kérték, ezért a perbeli jogvita eldöntésénél a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr. 24. §-a alapján az 1987. évi 20. számú tvr-rel kihirdetett, az áruk nemzetközi adásvételéről szóló Bécsi Vételi Egyezmény, valamint az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseire vonatkozó elévülési időről szóló, New Yorkban 1974. június 14-én kelt Egyezmény, illetve az ezen Egyezmény módosításáról Bécsben, 1980. április 11-én kelt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1989. évi 1. számú tvr. rendelkezéseit kell alkalmazni.

Mivel a perben az olasz jog nem irányadó, ezért alaptalannak tartotta a felperes hivatkozását arra, hogy ... nem részese a New Yorki Egyezmények.

Beccsatolta az iratokhoz a Dr. P.J. igazságügyi szakértőnek a 2008. március 4. napján elkészített peren kívüli szakvéleményét, amely szerint a vizsgált egészségügyi betétek minősége nem felel meg az egészségügyi betétekkel szemben támasztott elvárásoknak, a betétben használt anyag vízmegkötő képessége nagyon alacsony, nem alkalmas arra a célra, amire gyártották.

A szakvélemény szerint a vizsgált minták tárolási körülményei nem befolyásolhatták a vizsgálat eredményét, mivel azok láthatóan száraz állapotban voltak, nedvességtartalmuk a mérések alapján 5 % alatt volt.

A felperes a megismételt eljárásban vitatta az alperes által a perbeli szállítmányból rendelkezésre bocsátott minták valódiságát, arra hivatkozva, hogy a perbeli szállítmányt gyártó gépsort ő időközben egy ... cég számára értékesítette, aki szintén ügyfele az alperesi társaságnak, ezért utólag azt sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az alperes birtokában lévő egészségügyi betéteket a felperes gyártotta.

Előadta, hogy Dr. O.I. szakértő bejelentése szerint ő egy teljesen bontatlan karton egészségügyi betétet talált az alperesnél, amely 1300 db egészségügyi betétet kellene, hogy tartalmazzon, ehhez képest az alperes birtokában egy nem tőle származó karton van, amelyben ennél kevesebb mennyiségű egészségügyi betét volt fellelhető. Tisztázandónak tartotta azt is, hogy a szakértő milyen körülmények között találta meg a bontatlan kartont.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban is alaposnak találta a felperes keresetét, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 72 360,56 EUR vételárat, és 24 982,50 EUR után 2004. február 9. napjától 47 378,06 EUR után pedig 2004. február 16. napjától a megfizetés napjáig járó évi 2 %, illetve a Magyar Nemzeti

Bank által közölt mindenkori nemzetközi pénzüpiaci kamatát, valamint 988 800 Ft és 7500 EUR perköltséget.

Ítélete indokolásában rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a szakértőként kirendelt K.Cs. textilipari igazságügyi szakértő szakértői vizsgálati módszerekkel nem tudta meghatározni az alperes által átadott egészségügyi betétek gyártási évét az abban felhasznált anyagok jellege miatt. A szakértő megvizsgálta azokat az egészségügyi betéteket is, amelyeket az a ... cég gyártott, aki a felperestől megvette a perbeli szállítmányt legyártó gépsort, és azt állapította meg, hogy azok és az alperes által rendelkezésre bocsátott minták között nem található mérhető különbség.

Az alperes által a perben a bíróság rendelkezésére bocsátott bizonyítékok egybevetésével - figyelembe véve azt is, hogy az alperes a per folyamán többször, egymással ellentétes nyilatkozatokat tett - az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a felperes hibás teljesítését, miután az alperes által felmutatott egészségügyi betétekről az sem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy a perbeli szállítmányból származnának.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta K.Cs. igazságügyi szakértő azon nyilatkozatát, miszerint ő 70 %-os valószínűséggel meg tudja állapítani, hogy az alperes által átadott betétek a felperesi szállítmányból származnak, minthogy a kirendelt szakértő szakértői módszerrel nem tudta megállapítani a termékazonosságot.

Miután az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban is alaptalannak találta az alperes szavatossági igényét, ezért a Bécsi Vételi Egyezmény 53. cikke alapján kötelezte az alperest a vételár, a 78. cikk szerint pedig a késedelmi kamat megfizetésére is, amelynek mértékét a bírói gyakorlatnak megfelelően a Magyar Nemzeti Bank által közölt nemzetközi piaci kamatban határozta meg.

Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy miután a Debreceni Ítéltábla a Gf. III. 30.009/2007/5. számú végzése indokolásában már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a felperesi igényre az 1987. évi 20. számú tvr-rel kihirdetett Bécsi Vételi Egyezmény előírásai az irányadóak, és megállapította azt is, hogy az alperes a perben nem igazolta a tisztasági betétek minőségi hibájának határidőben történő közlését, ezért az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban ezeket a kérdéseket már nem kellett vizsgálnia, csupán a bizonyítási eljárást kellett a másodfokú bíróság által megadott utasítások szerint lefolytatnia az újabb döntés meghozatalát megelőzően.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezett.

A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a kamat mértéke tekintetében történő megváltoztatását akként, hogy az ítélet rendelkező részéből törölje az évi 2 %-os mértékű kamatra történő utalást, és az alperes által megfizetendő kamat mértékét az MNB által közölt mindenkori nemzetközi pénzüpiaci kamatra történő hivatkozással határozza meg.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, és az alperes kötelezését a jelen fellebbezési eljárással felmerült, a 900 000 EUR ügyvédi munkadíjat is tartalmazó perköltsége megfizetésére.

A felperes a fellebbezéséhez mellékelte az MNB tájékoztatását a nemzetközi pénzügyi kamatról, amely szerint 2008. január 1. és 2008. május 23. napja között az EUR három hónapos kamatlábakból számított átlagának mértéke 4,60724 % volt.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását kérte az első- és másodfokú perköltségek megfizetésére kötelezése mellett.

Fenntartotta a peres eljárásban eddig előadottakat, amelyek alapján jogszabálysértőnek és megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az ítéletábra az alperes fellebbezését nem találta megalapozottnak, míg a felperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéletábrának a Gf. III. 30.009/2007/5. számú végzésében adott iránymutatásának megfelelően, a megadott keretben lefolytatta, illetve kiegészítette a bizonyítási eljárást, az ennek eredményeként rendelkezésre álló újabb bizonyítékokat okszerűen, a per többi adatával összevetve, helyesen értékelte. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a beszámítási kifogásként érvényesíteni kívánt szavatossági igénye megalapozottságát nem tudta bizonyítani, ezért jogszerűen marasztalta az alperest a felperes egyébként nem vitatott vételár követelésében.

Az elsőfokú bíróság az ítéletet megfelelő, minden relevanciával bíró megállapításra kiterjedő, részletes jogi indokolással ellátta, amely a per főtárgyát illetően helyes, az abban kifejtettekkel az ítéletábra teljes egészében egyetért.

Az alperes fellebbezése nem volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását eredményezze. Az alperes a per másodfokú tárgyalásán fejtette ki fellebbezése részletes indokait, amelyek szerint lényegében a bizonyítékok felülvizsgálását kérte az ítéletábrától.

A megismételt eljárás főtárgya alapvetően a perbeli áru termékazonosságának a bizonyítása volt, amelynek a bizonyítása az alperes kötelezettségét képezte a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján. Az alperes által kért, a felperes gyártási feltételeinek tágabb körű vizsgálata, értékelése sem eredményezte volna, azonban a termékazonosság bizonyítottságát, illetve nem pótolta volna az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség körében felmerült hiányokat (a vizsgálathoz szükséges mennyiségi egészségügyi betét meglétét), azaz nem orvosolta volna a bizonyítottság hiányát.

Az elsőfokú bíróság helytállóan nem fogadta el a szakértő e körben tett, bizonytalan nyilatkozatát az alperesre kedvező megállapításnak.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra nem látta értelmét a szakértő meghallgatásának sem, mert különösen figyelemmel az eltelt időtartamra is, nem volt várható, hogy a szakértő személyes nyilatkozatával az alapadatok továbbra is fennálló hiányában pontosabb adatokat szolgáltatson.

A felperesnek a késedelmi kamat mértékére vonatkozó fellebbezését megalapozottnak találta az ítéletábra.

Alappal sérelmezte a felperes azt, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a rendelkezése ebben a körben nem végrehajtható, ezért nem felel meg az ítélettel szembeni tartalmi követelményeknek.

A felperes által közölt adatokkal szemben azonban az ítéletábra álláspontja szerint az idegen pénznemben teljesítendő pénztartozás után járó késedelmi kamat mértéke is az MNB által megállapított, és a Magyar Közlönyben közzétett jegybanki alapkamathoz kell, hogy igazodjon a 2000/35/EK irányelv 3. cikk (1) bekezdés d.) pontja, valamint a Polgári Törvénykönyvnek a 2002. évi XXXVI. tv. 6. §-ával, illetve a 2004. évi CXXXV. tv. 134. §-ával módosított Ptk. 301/A. § (1)-(2) bekezdései alapján.

A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alapján a késedelmi kamat mértékének meghatározását a rendelkező részben foglaltak szerint módosította, egyebekben pedig - annak helyes indokai alapján - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga tartozik viselni.

Az alperes az elsőfokú bíróságnak a fellebbezési illeték lerovása tárgyában adott téves tájékoztatásának az ítéletábra által történt korrigálása után is fenntartotta a fellebbezését, ezért a fellebbezésen le nem rótt 900 000 Ft fellebbezési eljárási illeték leletezés terhével történő megfizetésére kötelezte őt az ítéletábra az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. 111. §-a, és a 113. § (1) bekezdései szerint.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a pereszes alperes köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) - b.) pontjai, (5)-(6) bekezdései, és a 4/A. § (1) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel 300 000 Ft + ÁFA = 360 000 Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjból, a felperes jogi képviselőjének a másodfokú eljárásban felmerült, az alperes által elismert 20 000 Ft útiköltségből, mint készkiadásból és a felperes fellebbezésén lerótt 24 000 Ft fellebbezési illetékből álló perköltségét.

Debrecen, 2009. június hó 09. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelűl:

Kiadó